

Høringsnotat angående flytting av ungdomstrinn ved Otterøy skole;

Utdanningsforbundets medlemmer ved Otterøy skole ber Namsos kommune om å bevare ungdomstrinnet ved Otterøy skole. Vi gir ikke vår støtte til scenario E, og vi støtter heller ikke at scenario H gjennomføres på en måte som innebærer at ungdomstrinnet på Otterøy skole avvikles.

Sosial robusthet er et begrep som går igjen i høringsnotatet til Namsos kommune angående skolestrukturendringer. Så hva legges i dette begrepet? Jo at det er flere elever født i samme år, som altså går på sammen årstrinn på skolen, og utgjør en homogen masse. Disse elevene har en årsplan, med samme læringsmål og kompetansemål de skal oppnå. Derfor er det enkelt å tenke at alle som er like gamle, evner å oppnå disse målene samtidig, og effektivt. Dette er forskere derimot uenige i, alle lærer på ulike måter, og tidvis er det stor ulikhet når det kommer til modning og ferdigheter. Det å jobbe i aldersblandede grupper, kan i disse tilfellene være en positiv og god pedagogisk metode. Det å ha en mer dynamisk tilnærming til læringsmålene, altså hva de skal oppnå etter 10.årstrinn, og ikke låse seg fast i 8,9 og 10.trinns mål, men ha en strukturert og gjennomarbeidet tilnærming til at **etter** 8-10.trinn, skal alle elevene ha vært gjennom disse læringsmålene mener vi er en god arbeidsmetode å legge til grunn for å opprettholde god faglig standard på undervisningen.

For at en 1-10. skole skal etablere og opparbeide seg en arbeidsmetode, innhold og felles mål, forankret i lærerplanens mål, er det avgjørende at det etableres en stabilitet rundt skolestrukturen! Slikt arbeid krever tid, kontinuitet og ikke minst stabilitet! Det ligger masse læringspotensial, trivsel og ikke minst sosial tilhørighet i å bevare Otterøy skole, som en 1-10 skole. Men da er det derimot viktig at man etablerer en varig og langsiktig skolestruktur, som ikke rammes hvert 4.år med trusler om endret struktur, basert på økonomiske interesser og hensyn.

Som Thomas Nordahl poengterer i en forskningsrapport gjort for Hamar kommune i 2022, som tok for seg nettopp skolestørrelser og kvalitet, samt trivsel. Så sier han; **«Om en kommune vil bidra aktivt til kvalitativ gode skoler og gjennom det en realisering av sine barn og unge sitt potensial for læring, er det kvaliteten på den pedagogiske arbeidet ved skolen det bør satses på.** Det vil på eiernivå innebære å rekruttere dyktige lærere, sørge for at de blir i skolen og kommunen og ikke minst ha en systematisk skoleutvikling og en kollektiv kompetanseheving av lærere, ledere og andre ansatte. **Tydelige kommunale mål og en klar og stabil felles retning for skolens arbeid over tid er dessuten nødvendig for å få dette til** (Fullan & Quinn, 2016). **En overdreven vektlegging av rammebetingelser som skolestruktur og skolestørrelse og manglende beslutninger om dette, vil lett innebære forstyrrelser og distraksjoner i skolens og lærernes arbeid.**

<https://www.utdanningsnytt.no/files/2022/09/22/Nordahl-rapport-Skolestørrelse-og-sammenheng-med-elevenes-trivsel-og-laering.pdf>

Vi vil derfor poengtere at det økonomiske fokuset, samt usikkerheten rundt hva som er viktig i Namsos skolene, overskygger ofte vår mulighet til å drive god skole.

Som høringsnotatet deres viser, så er det et relativt robust elevmiljø, med tilstrekkelig faglig bredde og sosial dynamikk ved Otterøy skole, og bygningsmessig er den også funksjonell og godt tilpasset dagens drift.

Derfor er hovedargumentet med at det *mer sosiale robuste miljøet* for elevene, som primært vil være gevinsten her, og at den kontrerer den økte reiseveien, som er **betydelig**, ikke godt nok til at det skal være avgjørende i dette tilfellet.

- Forslaget undervurderer den samlede belastningen økt reisevei vil gi elevene. I høringsdokumentet vises det til at mange elever allerede reiser til sentrum for fritidsaktiviteter. Dette blir etter vårt syn brukt på en måte som ikke tar høyde for elevenes faktiske hverdag. Mange elever er ferdige på skolen rundt kl. 14.00, mens fritidsaktiviteter ofte ikke starter før flere timer senere, i enkelte tilfeller først rundt kl. 20.00. Det reiser et helt konkret spørsmål: Hvor skal elevene oppholde seg i mellomtiden? Vil ventetiden mellom skole og fritidsaktivitet, føre til økt vandring i byen/storsenteret? Dette anser vi som svært uheldig mtp. utfordringer det vil føre med seg jfr. Det politiet erfarer i enkelte miljø på storsenteret.

Alternativet blir at elevene må reise hjem etter skoletid og deretter tilbake til sentrum igjen senere på dagen. For mange vil dette i praksis bety dobbelt opp med reising til byen: tur-retur skole, og deretter tur-retur sentrum på ettermiddag eller kveld. Den samlede belastningen i form av reisetid, ventetid og mindre tid til hvile, lekser og familieliv framstår som klart undervurdert. For de som bor lengst unna, er det snakk om en avstand tilsvarende Fossbrenna-Harran, til sammenligning.

Vi savner også dokumentasjon for påstanden om at en flytting vil gi bedre tilgang til fritidsaktiviteter. Hvor er tallgrunnlaget for hvor mange elever som faktisk deltar i organiserte fritidstilbud og klubber i sentrum i dag? Dette stemmer ikke fullt ut med det vi som arbeider tett på ungdommene, kjenner igjen fra deres hverdag.

Argumentet *mer stabile strukturer over tid*, kan vel også ses i en annen sammenheng, nettopp hvor man tar endelige avgjørelser, uavhengig av ulike politiske forandringer i kommunestyret. Vi ønsker at denne debatten og prosessen får en tydelig avklaring, slik at man kan bygge opp disse mer stabile strukturene som man etterspør.

Vi har i denne sammenhengen også blitt utsatt for ulike ledelses skifter, hvor mange har vært uheldig håndtert fra kommunens side. Når man velger å plukke rektor vekk fra en stabil og godt fungerende skole, til en annen, etter påbegynt skoleår, er dette ikke stabile rammer for en skole i våre øyne. Dette er relevant for hvordan bakgrunnshistorien til skolene i Namsos har vært utfordrende, nettopp for å bygge opp slike strukturer, og da blir argumentet om å bygge en stor ungdomsskole, for så å kunne tilby elevene denne *stabile strukturen*, noe provoserende. Da forholdene for å etablere en stabil struktur ikke har vært utgangspunkt i så hende.

Et større fagmiljø er også et argument for at det skal være til elevenes beste, å flytte til en ny skole i byen. Vi har per i dag godt utdannede lærere og fagarbeidere som dekker vårt behov for kompetanse.

I denne sammenhengen er det verdt å nevne en tanke om at det i noen tilfelle bør være slik at lærere med spesialkompetanse på henholdsvis språk fag, kan benyttes på tvers av skolene. For er det ikke bedre at en lærer kjører mellom to skoler, kontra å flytte hele ungdomsskolen inn til læreren? Ut i fra prinsippet om en moderat reisevei med tanke på hva som er det beste for barnet?

Otterøy skole gir elevene en trygg opplevelse av å gå på en skole fra 1-10 klasse der det skapes relasjoner. Vi har lange tradisjoner for samarbeid og relasjonsbygging mellom ulike aldersgrupper, både i skolesammenheng og på fritiden. Dette er verdier man ikke kan sette en avkastning på i NOK, men som er en viktig brikke i et barns oppvekst, dannelse og utdanning.

Videre så viser elevundersøkelsen at elevene trives på skolen, og at det er lite mobbing.

Ting vi ser for oss kommer til å forsvinne ved å gjennomføre disse oppsatte scenarioene E, og H;

- Ved å legge ned ungdomstrinnet så mister vi nettopp vår brede kompetanse, vi mister muligheten til å samarbeide på tvers av fagmiljø og alderstrinn.
- Muligheten for en faglig god, trygg, oversiktlig og godt etablert 1-10 klasse struktur forsvinner.
- kommunens eneste skolekor reduseres kraftig i antall medlemmer
- For bygda, så innebærer det at grunnlaget for bolyst forsvinner
- Vi har en oppgradert bygningsmasse – alt er på plass. Her vil det kanskje påløpe en kostnad kontra inntjening for kommunen, ved å ha store arealer stående ubrukt.